

rådet. Det forudsættes, at den hidtidige praksis videreføres.

Som anført ovenfor vil der normalt kun kunne gives tilladelse til nedsættelse af en askeurne på privat ejendom, såfremt ejendommen er af en vis størrelse, det vil sige mindst 5000m². Det vil normalt også være en forudsætning, at den pågældende ejendom ejes af den afdøde persons slægt. Herudover vil en tilladelse blive givet på vilkår af:

- at der på det sted, hvor urnen nedsættes, ikke anbringes sten, mindesmærke eller andet, der kendetegner stedet som begravelsesplads,
- at urnen, der skal bestå af materialer, der er opløselige i vand, for eksempel pap, støbt papirmasse eller lignende nedgraves i mindst 1 meters dybde, og
- at der på ejendommen tinglyses en deklARATION, hvorefter den til enhver tid værende ejer af ejendommen forpligter sig til i 10 år fra urnens nedsættelse ikke at grave så dybt, at urnen berøres.

Stiftsøvrigheden for det sogn, hvor ejendommen er beliggende, skal være påtaleberettiget i henhold til deklARATIONEN, jf. også Betænkning nr. 1477/2006 Opgaver i sogn, provsti og stift fra Arbejdsgruppen om ændring af den kirkelige struktur side 103-104, hvor det blev foreslået, at opgaven som påtaleberettiget blev flyttet fra provst til stift.

Med henblik på at sikre, at der fortsat er en ensartet praksis ved administrationen af disse sager vil Kirkeministeriet i forbindelse med lovens ikrafttræden udsende en vejledning til stiftsøvrighederne, der fastsætter nærmere retningslinjer for administrationen af sagerne.

3.4 Flytning af kompetencen til at træffe afgørelse i sager om deling af aske

3.4.1 Gældende ret

Med lovforslagets § 1, nr. 1 flyttes endvidere kompetencen til at træffe afgørelse i sager om deling af asken efter afdøde personer fra kirkeministeren til stiftsøvrigheden.

I medfør af § 3, stk. 2, 2. pkt. i den gældende begravelseslov kan kirkeministeren tillade, »at der forholdes med asken på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde.«

Med hjemmel i denne bestemmelse har Kirkeministeriet – ud over de nedenfor under afsnit 3.5.1 omtalte tilladelser til spredning af aske over åbent hav – givet tilladelse til, at asken efter en afdød person kan deles med henblik på en nærmere bestemt anbringelse.

Antallet af ansøgninger om deling af asken efter afdøde personer er forholdsvis begrænset og har i peri-

oden 2000-2006 udgjort i alt ca. 200 eller gennemsnitligt ca. 18 om året.

Ansøgningerne om deling af aske er konkret begrundet. Det kan for eksempel vedrøre asken efter personer, der er opvokset i udlandet, men som har levet det meste af deres liv i Danmark. I sådanne tilfælde tillader ministeriet, at asken deles, således at en del af asken nedsættes på en kirkegård her i landet, mens resten af asken føres til en kirkegård i udlandet.

Der gives også tilladelse, når asken ønskes delt med henblik på, at en del af asken nedsættes på en kirkegård, mens den resterende del af asken spredes over havet.

Ministeriet giver derimod ikke tilladelse til deling af en aske med henblik på nedsættelse på to eller flere kirkegårde her i landet. Begrundelsen herfor er, at Danmark udgør et så begrænset område, at det ikke forekommer rimeligt at i mødekommene ansøgninger om askedeling i sådanne tilfælde.

3.4.2 Lovforslagets indhold

Som et led i decentraliseringen af dele af Kirkeministeriets sagsområde foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 1, at kompetencen til at meddele tilladelse til deling af asken efter afdøde personer fremover meddeles af stiftsøvrigheden.

Med den foreslåede ændring i proceduren for spredning af asken efter afdøde personer over åbent hav, som omtales nedenfor i afsnit 3.5.1, vil det ikke være muligt at give tilladelse til deling af aske med henblik på, at en del af asken nedsættes på en kirkegård, mens den resterende del af asken spredes over havet, med mindre afdøde i skriftlig form havde tilkendegivet et ønske herom.

Som anført under pkt. 3.3.2 vil Kirkeministeriet i forbindelse med lovens ikrafttræden udsende en vejledning til stiftsøvrighederne, der fastsætter nærmere retningslinjer for administrationen af sagerne vedrørende urnenedsættelse på privat ejendom. Det anses for hensigtsmæssigt, at der i samme vejledning fastsættes retningslinjer for stiftsøvrighedernes administration af ansøgninger om deling af asken efter afdøde personer.

3.4.3 Klageadgang

Da lovforslaget indebærer en flytning af kompetence fra kirkeministeren til stiftsøvrigheden, skønnes det hensigtsmæssigt at indføre en adgang til at klage over stiftsøvrighedens afgørelser. Det foreslås derfor, at stiftsøvrighedens afgørelse kan påklages til kirkeministeren og at en sådan klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse